

In liefdevolle herinnering aan

Jan Bastijn
Johannes Franciscus

weduwnaar van

Margriet Bastijn-Verhoof

☆ 5 september 1934

† 14 november 2021

Lieve mensen, wij willen jullie hartelijk danken voor jullie medeleven en hartverwarmende reacties. Het is heel fijn om te ervaren dat jullie allemaal dierbare herinneringen aan papa hebben. In het bijzonder willen wij degenen danken die papa steeds zijn blijven bezoeken en ook een woord van dank aan Samen Thuis die de zorg hebben overgenomen die wij hem niet meer konden geven.

Barbara & Maarten

Jan is geboren in Tilburg als oudste zoon van Jan en Aaltje. Met de komst van Nel, Wim en Irene was het gezin compleet. Jan groeide op aan het bad op de Ringbaan Oost in Tilburg. Een deel van zijn jeugd was niet geheel zorgeloos vanwege het uitbreken van de tweede wereldoorlog.

Na het behalen van zijn MULO diploma werd de militaire dienstplicht vervuld bij de marechaussee. In deze tijd werd Jan militair kampioen met zwemmen en Nederlands kampioen borstcrawl.

In de jaren 50 vertrok Jan naar Engeland om een vakopleiding te volgen voor bedrijfsleider van bad- en zweminrichtingen. Hij verruilde Tilburg voor Nottingham. Daar werd de liefde voor Engeland geboren en die is nooit meer verdwenen. Jan promoveerde als eerste en toen nog enige Nederlander tot Bath-Engineer aan de St. Joseph universiteit in Londen. Jan stond bekend om zijn enorme kennis en knowhow over zwembaden.

En, hoe kan het ook anders, zijn grote liefde Margriet leerde hij ook kennen bij een zwembad. Op 17 februari 1966 trouwden zij en de huwelijksreis ging naar Londen. In 1967 werd Peggy geboren en in 1976 werd Barbara geboren.

In 1970 verhuisde Jan met Margriet en Peggy vanuit Den Bosch naar de Knippenbergstraat in Deurne. En daar ontstond een hechte vriendengroep, "De Knipclub". Het bleken vrienden voor het leven. Gezamenlijke vakanties, oud en nieuw samen, lief en leed werd gedeeld.

Naast zijn werk was Jan ook actief als vrijwilliger, onder andere bij de Oranjevereniging in Deurne, waarvoor hij onderscheiden werd met de eremedaille in goud verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau. Daar was hij bijzonder trots op. Jan had een zeer brede interesse en had diverse hobby's. Zijn postzegelverzameling, het boekbinden, de foto- en computerclub zijn er een paar.

Samen met Margriet en later ook met Peggy en Barbara werd veel gereisd, liefst rondtrekkend met de Wilk.

Na zijn pensioen hebben Jan en Margriet nog wat mooie reizen kunnen maken. Doel was alle hoofdsteden van Europa bezoeken. Maar toen werd Margriet ziek en braken er andere tijden aan.

GEDURENDE het ziekteproces van Margriet werd Peggy ineens ernstig ziek. Peggy overleed in 2012 en Margriet overleed in 2014. En hoe verschrikkelijk en verdrietig dat ook was, Jan bleef de dingen doen waar hij van hield en hij bleef positief en optimistisch. Die eigenschappen en zijn veerkracht zijn de laatste dagen door veel mensen aangehaald. Er is veel bewondering voor de manier waarop Jan in het leven stond.

In 2019 veranderde het leven van Jan weer ingrijpend door een val van de trap thuis waarbij hij zijn rug brak. Na maanden revalideren bleek dat hij niet meer terug kon naar de Veldstraat en moest hij noodgedwongen verhuizen. Hij vond een plekje bij Samen Thuis en hij bleef onvermoeibaar zijn oefeningen doen om weer een stukje onafhankelijkheid terug te krijgen. Weer bleek zijn positieve en optimistische inborst.

Zoals de meesten van jullie wel weten zag Jan de laatste jaren dingen die wij niet zagen. Minimensjes in de bloempotten, honden en katten op zijn kamer en in zijn bed. De laatste tijd zag hij ook Margriet en Peggy steeds vaker. De beweging richting die "andere wereld" en misschien wel het verlangen ernaar leek daarmee in gang gezet.

En toen sloeg corona toe...

Op 14 november 2021 heeft Jan zijn rijke, veelbewogen leven los moeten laten.

Wat nu rest zijn de herinneringen aan een bijzonder lief mens.